

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÚIRT BHREITHIÚNAIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUDEUROPSKE UNIJE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNIJE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Svar på det italienske rådsformandskabs opfordring til at fremsætte nye forslag med henblik på at gøre det lettere at indgå en aftale i Rådet om retningslinjerne for en forøgelse af antallet af dommere ved Den Europæiske Unions Ret

Domstolen takker det italienske rådsformandskab for det initiativ, som sidstnævnte ved skrivelse af 3. september 2014 har taget til at opfordre til nye forslag til retningslinjerne for en forøgelse af antallet af dommere ved Den Europæiske Unions Ret.

I. Konteksten for den gældende situation

Forøgelsen af antallet af dommere ved Retten udgør en del af det lovgivningsmæssige initiativ til en reform af statuten for Den Europæiske Unions Domstol, som Domstolen indgav til EU-lovgiver den 28. marts 2011. Efter en positiv modtagelse fra Kommissionen blev forøgelsen godkendt af Parlamentet ved førstebehandlingen. I Rådet er det, selv om en principiel enighed har kunnet konstateres, imidlertid ikke lykkedes at overvinde meningsforskellene for så vidt angår fremgangsmåden for udpegelsen af de supplerende dommere. Om dette sidste punkt har det græske rådsformandskab i det første halvår af 2014 konkluderet, at såfremt Domstolen skulle overveje alternativer, ville enhver løsning, der indebærer et lavere antal dommere end antallet af medlemsstater, og som derfor ville gøre det nødvendigt at foretage et valg mellem medlemsstaterne, støde på de samme vanskeligheder som dem, der de senere år har forhindret opnåelse af enighed i Rådet.

De vanskeligheder, som Rådet på det sidste er stødt på flere gange, når det skulle udnævne dommere til Personaleretten, frembyder i øvrigt visse fællestræk med den ovenfor anførte situation. Såvel sidste år som i år har nødvendigheden af at foretage et valg på grund af dels det begrænsede antal stillinger, som skulle besættes som følge af denne rets lille størrelse, dels ønsket om at afveje principperne om stabilitet og rotation, således givet anledning til lange og vanskelige drøftelser i en sådan grad, at de udnævnelser, der skulle have været foretaget den 30. september 2014 som følge af udløbet af mandatet for to dommere ved Personaleretten, herunder dennes præsident, endnu ikke foreligger. Den negative virkning af denne udeladelse på nævnte rets virke

kan allerede mærkes, idet usikkerheden omkring rettens sammensætning knap muliggør en effektiv forvaltning af de sager, der anlægges for den.

Hvad angår Rettens arbejdsbyrde er situationen yderligere forværret i forhold til det tidspunkt, hvor Domstolens lovgivningsmæssige initiativ blev fremsat. Mens antallet af verserende sager ved Retten dengang var på cirka 1 300, når dette tal snart op på 1 600 sager, hvilket i øvrigt udgør det dobbelte antal af de sager, som verserer ved Domstolen. Hvad angår antallet af sager indbragt for Retten når dette tal, som var på 636 i 2010 og 722 i 2011, formentlig op på 1 000 sager i 2014.

Det skal desuden bemærkes, at de første erstatningssøgsmål som følge af Domstolens konstatering af Rettens tilsidesættelse af den rimelige frist er blevet anlagt (T-479/14, Kendrion mod Den Europæiske Unions Domstol; T-577/14, Gascogne Sack Deutschland GmbH og Gascogne mod Den Europæiske Unions Domstol). I andre sager, der for tiden verserer ved Domstolen, har sagsøgerne rejst spørgsmålet om Rettens tilsidesættelse af pligten til at træffe afgørelse inden for en rimelig frist. Som helhed vedrører disse sager, herunder dem, der stadig henligger under den administrative procedure (fremsættelse af et erstatningskrav til Domstolen og/eller Kommissionen), erstatning for et beløb, der nærmer sig 20 mio. EUR.

II. Forslag om i tre etaper at fordoble antallet af dommere ved Retten og om til denne at overføre førsteinstanssagerne vedrørende EU-personalesager

På denne baggrund finder Domstolen, at retningslinjerne for en forøgelse af antallet af dommere ved Retten skal tilrettelægges på en sådan måde, at det på meget kort sigt bliver muligt at forstærke Rettens retslige kapacitet med henblik på at gøre denne i stand til hurtigt og betragteligt at nedbringe såvel varigheden af procedurerne ved Retten som efterslæbet af verserende sager.

Derfor foreslår Domstolen at antallet af dommere ved Retten øges til to pr. medlemsstat, samtidig med at der fastsættes dels en indfasning af denne forøgelse med henblik på at sikre et parallelt forløb med udviklingen af antal sager indbragt for Retten, dels en overdragelse til Retten af førsteinstanssagerne vedrørende EU-personalesager.

Dette forslag opfylder således ikke alene Rettens umiddelbare behov, men har desuden til hensigt – på længere sigt – at bidrage med en både strukturel og varig besvarelse af de opståede vanskeligheder, der på lang sigt kan løse spørgsmålet om behandlingen af sager indbragt for Retten ved at gøre det muligt for denne ret at stå imod den forventelige forøgelse af arbejdsbyrden.

- Den første etape består i en forøgelse af antallet af dommere ved Retten med 12 og vil give sidstnævnte den umiddelbare forstærkning, som den har akut behov for. Det nævnte antal, der svarer til det i 2011 oprindeligt foreslåede antal, er mere end nogensinde berettiget i lyset af udviklingen af Rettens arbejdsbyrde og indebærer ikke omkostninger, der overstiger dem, der i denne henseende allerede er fastsat i forbindelse med det lovgivningsmæssige initiativ af 2011, og som i princippet er blevet godkendt af EU-lovgiver.
- Den anden etape består i en forøgelse af antallet af dommere ved Retten med syv og vil indeholde overdragelse til Retten af førsteinstanssagerne vedrørende EU-personalesager. Den vil kunne finde sted i 2016 (året for delvis nybesættelse af embederne ved Retten) på grundlag af et lovgivningsmæssigt initiativ udarbejdet af Domstolen i denne retning. De medlemsstater, der har en statsborger, som udøver hvervet som dommer ved Personaleretten, vil have mulighed for at foreslå dennes udnævnelse som dommer ved Retten, forudsat dog at de ikke har deltaget i den første etape.
- Den tredje etape består i en forøgelse af antallet af dommere ved Retten med ni og vil være sammenfaldende med den delvise nybesættelse af embederne ved Retten i 2019.

Det foreliggende forslag er blevet drøftet internt, først med Rettens præsident og vicepræsident og med Personalerettens præsident. Efterfølgende er forslaget blevet godkendt på Domstolens almindelige møde, og Personaleretten samlet i plenum afgav en positiv udtalelse om forslaget, hvorimod Retten samlet i plenum gav udtryk for at foretrække oprettelsen af en ret specialiseret i varemærker og for at opretholde status quo for så vidt angår Personaleretten, hvorefter Domstolens præsident og vicepræsident, der blev inviteret til at deltage ved et særligt plenarmøde i Retten, kunne forklare medlemmerne af Retten grundene til, at Domstolen kommer med det nuværende forslag.

På denne baggrund håber Domstolen, at dens forslag så hurtigt som muligt kan blive positivt modtaget af EU-lovgiver.